

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B. T. a.s.**, B., IČO: X.,
zastúpený: K. & A., s.r.o., B., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**,
Nová ulica 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozkazu žalovaného
č.: I/222/11134-62531/2008/991050-r zo dňa 14.10.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku
Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/233/2008 zo dňa 6.10.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave
č.k. 2S/233/2008 – 138 zo dňa 6. októbra 2010 vo výroku o náhrade trov konania **m e n í**
tak, že žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania na účet jeho právneho
zástupcu v sume 420,86 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobcovi súd právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d, e
OSP rozhodnutie žalovaného č. I/222/11134-62531/2008/991050-r zo dňa 14.10.2008
opravené rozhodnutím žalovaného č. I/222/10253-101440/2009/991050-r zo dňa 04.09.2009
v spojení s rozhodnutím ministra financií SR č. MF/26890/2009-71 zo dňa 16.11.2009
a dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava I č. 600/231/90238/08/Jud. zo dňa
21.05.2008. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd tak, že žalovaného zaviazal

povinnosťou zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 420,47 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca odvolaním v časti výroku, ktorým prvostupňový súd rozhodol o náhrade trov konania.

V odvolaní namietal, že krajský súd vyčíslil náhradu priznanú žalobcovi za súdny poplatok v sume 66,- Eur, pričom v súlade s položkou 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom v čase podania žaloby (10.12.2008) bol súdny poplatok uhradený ešte v slovenských korunách a to vo výške 2.000,- Sk. Pri vyčíslovaní náhrady za súdny poplatok má teda súd postupovať podľa § 9 ods. 2 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a teda v prepočte so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu zákona o mene euro a ďalších pravidiel pre obchod na euro. Súd nepremenil zaplatený súdny poplatok vo výške 2.000,- Sk na euro konverzným kurzom a žalobcovi priznal náhradu trov konania vynaložených na súdny poplatok v nesprávnej výške 66,00 Eur namiesto správne vyčíslených 66,39 Eur, čím ukrátil žalobcu o náhradu trov konania vo výške 0,39 Eur.

Súd prvého stupňa priznal žalobcovi okrem iného i náhradu trov právneho zastúpenia advokátom za 4 úkony právnej služby podľa § 11 a § 14 vyhlášky NS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Za úkony v roku 2008 súd žalobcovi priznal tarifnú odmenu vo výške 2 x 1.465,- Sk za úkon a z roku 2009 tarifnú odmenu vo výške 1 x 53,49 Eur, za úkon v roku 2010 tarifnú odmenu 1 x 120,23 Eur. Z toho vyplýva, že až do okamihu nadobudnutia účinnosti novely vyhlášky 209/2009 Z.z., ktorá v § 11 ods. 3 výslovne uhradila aj výšku tarifnej odmeny vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), krajský súd aplikoval § 11 ods. 1 vyhlášky, podľa ktorého sa postupuje vtedy, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ju možno zistiť len z nepomernými ťažkosťami. Z týmto názorom sa žalobca nestotožňuje, súd mal aplikovať § 10 ods. 1,2 vyhlášky, podľa ktorého sa základná sadzba tarifnej odmeny určuje podľa tarifnej hodnoty, teda výšky peňažného plnenia alebo ceny veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka. Žalobca poukázal aj na rozhodovaciaj prax najvyššieho súdu, ktorý v obdobných veciach rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1,2 vyhlášky dôvodiac, že hodnotu sporu bolo možné vyjadriť v peniazoch.

Napokon žalobca namieta, že mu súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva uplatnené úkony právnej služby a to písomné podanie na súd datované 13.05.2009 – zaslanie rozhodnutia Ministerstva financií SR č. MF/131436/2009-71 a písomné podanie na súd datované na 24.08.2009 – zaslanie rozhodnutia Ministerstva financií SR č. MF/20098/2009-71, pričom ničím nevysvetlil v dôsledku čoho takto postupoval. Obe podania sú nielen preukázanými, ale aj účelne poskytnutými úkonmi právnej služby. Obe podania sa zároveň týkajú veci samej. Žalobca by upozornil na skutočnosť, že zaslanými rozhodnutiami Ministerstva financií SR boli zrušené rozhodnutia žalovaného zo 07.01.2009 a zo 14.05.2009, ktorými sa žalovaný opakovane pokúsil opraviť údajnú zrejmu nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Táto nesprávnosť bola jednou so žalobných dôvodov.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v časti výroku náhrady trov konania tak, že žalovaný bude povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 14.082,75 Eur a aby uložil žalovanému zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania v sume 80,12 Eur všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Pokiaľ sa odvolací súd nestotožní s právnym názorom žalobcu uvedeným v článku 3 žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v časti výroku o náhrade trov konania tak, že žalovaný bude povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 637,65 Eur a aby uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 80,12 Eur všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu v časti o náhradu trov konania nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c OSP) preskúmal uznesenie krajského súdu v napadnutej časti, ktorou rozhodol o trovách konania a dospel k záveru, že rozhodnutie zmenil. Súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o náhrade trov konania, pričom je na mieste aplikácia § 250ja ods. 2 veta prvá OSP.

Z obsahu rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd zistil, že úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP a vzhľadom na úspech v konaní priznal žalobcovi právo na náhradu trov, ktoré vynaložil na súdnom poplatku za žalobu v sume 66,- Eur a na nákladoch právneho zastúpenia advokátom za 4 úkony právnej

služby (§ 11 ods. 1, 2, 4, § 14 ods.1 písm. a, c, d vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb z toho za úkony v roku 2008 2 x 1.465,- Sk, 2 x 191,- Sk paušálnu náhradu (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie žaloby na súd), za rok 2009 1 x 53,49 Eur s paušálnou náhradou 1 x 6,95 Eur (písomné podanie vo veci zo dňa 02.03.2009) a za úkon z roku 2010 1 x 120,23 Eur (účasť na pojednávaní), ďalej 19% DPH v sume 56,59 Eur, čo spolu predstavuje sumu 420,47 Eura, ktorú mal žalovaný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 OSP.

Najvyšší súd ohľadne trov konania zmenil rozhodnutie krajského súdu v časti o rozhodnutí o zaplatení súdneho poplatku vzhľadom na to, že krajský súd nesprávne vyčíslil náhradu za súdny poplatok.

Podľa položky 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom v čase podania žaloby bol uhradený súdny poplatok 2.000,- Sk. Pri vyčíslení náhrady za súdny poplatok mal preto súd postupovať podľa § 9 ods. 2 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a teda v prepočte so zaokrúhľovaním podľa konverzného kurzu a takto vyčíslená náhrada súdneho poplatku činí 66,39 Eur. V danom prípade teda prvostupňový súd ukrátil žalobcu pri vyčíslení náhrady za súdny poplatok o 0,39 Eur.

Vo zvyšnej časti trov konania sa najvyšší súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa aj v časti priznaných úrokov aj v časti výpočtu základu za jeden právny úkon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal právnemu zástupcovi výpočtový základ pre výpočet trov právneho zastúpenia z hodnoty veci uplatňovanej v konaní, pretože podľa jeho názoru v daných veciach ide o súdny prieskum rozhodnutí správnych orgánov. Úlohou správneho súdnictva upraveného v piatej časti OSP konkrétne v druhej hlave, ktorej sa predmetné konanie týka, je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu na základe žaloby, ak fyzická lebo právnická osoba tvrdí, že bola týmto rozhodnutím ukrátená na svojich právach. V správnom súdnictve, ktoré je založené na prieskume zákonnosti aplikácie verejných práv správnym orgánom a nie na nachádzaní subjektívnych práv pre jednotlivcov, ide o konanie, ktorého predmet nie je možné vyjadriť v peniazoch. Predmetom súdneho prieskumu nie je riešenie sporu o nachádzanie subjektívneho práva strany zúčastnenej v spore ako v klasickom občianskoprávnom konaní, ktoré je sporné, a ktorého hodnota je vyčísliteľná v peniazoch. Najvyšší súd sa nestotožnil s názorom žalobcu,

že takto je možné postupovať iba od účinnosti novely vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 209/2009 účinnej od 01.06.2009, ktorá v § 11 ods. 3 výslovne upravila výšku tarifnej odmeny vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti OSP, nakoľko táto novela iba reagovala na správny výklad ohľadne účelu konania podľa piatej časti OSP, pričom predmet súdneho prieskumu podľa piatej časti OSP bol jednoznačne určený aj pred účinnosťou uvedenej novely a súdna prax sa ustálila na tomto výklade.

Ohľadne nepriznaných úkonov právnej služby: písomné podanie na súd zo dňa 13.05.2009 a písomným podaním na súd zo dňa 24.08.2009 posúdil súd tieto úkony ako úkony, ktoré neboli účelne vynaložené podľa § 142 OSP. Uvedené podania sú iba sprievodnými listami k dokladom, ktoré žalobca mohol do spisu založiť aj na pojednávaní. Podľa názoru najvyššieho súdu nie je možné tvrdiť, že sa týka úkonu vo veci samej zaslanie rozhodnutia správneho orgánu, ktoré sa týkajú prejednávanej veci a mohli byť sami o sebe súčasťou administratívneho spisu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246 ods. 1 veta prvá OSP, pričom s poukazom na § 142 ods. 2 OSP žalobcovi súd nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože v odvolacom konaní má iba nepatrný úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 15.2.2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková